

ganske i sin Orden, at, naar det er et saadant blandet Forhold under een Konges Scepter, som Tilfaeldet er i vort Rige, da maa der være Noget, som kommer til at hvile paa en ganske færegen Maade paa visse Landsdele, som nu her hos os Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg, fremfor paa den øvrige Deel af Befolkningen, og jeg maa minde om, at, dersom vi ville finde os i, at vi saaledes lade vore Sønner drage ind for at tjene i den tydske Forbunds-hær, da havde vi sikkende givet vort Minde til, at ogsaa hele Danmark som en Heelstat træder ind i det tydske Forbund, og dertil vil idetmindste jeg aldrig give min Stemme.

Tscherning: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand tog feil i noget ikke Uvæsentligt, idet han nemlig sagde, at „Krigsministeren“ havde paastaet, at han havde Ret til at benytte Tropperne til det omhandlede Brug. Dette har Krigsministeren aldrig nogenstunde sagt; han har derimod sagt, at han maatte værne om det kongelige Prærogativ, som gaaer ud paa at benytte den samlede danske Hær efter sin Anskuelse om Danmarks Interesse, og der er en meget væsentlig Forskjel mellem disse to Ting. Krigsministerens personlige Anskuelse kommer i denne Sag til at spille en meget underordnet Rolle, ligesom jeg ogsaa holder mig overbevist om, at Krigsministeren ikke noget Dieblit vil negte, at kun ved en Statsraads Beslutning og ved en kongelig Befaling ville visse bestemte Tropper kunne anvendes til dette Brug; det ligger altsaa aldeles udenfor nogen ministeriel Beslutning. Det ærede Medlem tog vist ogsaa feil i en anden Deel af hans Paastand. Om jeg mindes ret, meente han nemlig ogsaa, at vi vare komne sammen her for at udtale Meninger. (Lindberg: Folkets Mening). Ja men saa maatte det ærede Medlem blive paa Udtalelsens Gebeet, saa er Berettigelsen der; men vi ere komne her, naar vi skulle videre end til en simpel Udtalelse, for i Fællesskab med Regjeringen, som ogsaa er Folket, at komme til at give Love. Den Betragtning, at vi staae ligeoverfor Regjeringen paa Folkets Vegne som en Modsetning mellem Regjeringen og Folket, er

utaalelig, unconstitutionel og bringer til det farligste Brud. Vi ere tværtimod her for at give Regjeringen Styrke, og vi skulle holde vore Forslag tilbage, naar de til en vis Tid svække Regjeringen. (Lindberg: Maa jeg bede om Ordet.) Hvad der for Dieblifket er en vigtig Ting for vor Regjering, det er netop at faae afgjort de Forhold, hvort den danske Stat staaer til det tydske Forbund, paa den for os gunstigste Maade; men veed det ærede Medlem, om han maatte ikke virke ugunstigt i denne Retning netop ved sit Forslag, hvis det bliver Andet end hans Forslag. Der er een Grund, hvorfor det med mit Vidende og min Indskydelse ikke skal blive mere end det ærede Medlems Forslag; dersom jeg nemlig havde den Tro til det ærede Medlem, at, isald han blev kaldet til at staae i Spidsen for Ministeriet, — dersom han for det Første kunde blive kaldet og dernæst blev kaldet, — at han saa kunde udføre nogen af disse fortræffelige og store Ting uden de største Ulemper, saa skulde jeg give min Stemme til, at Forslaget gik videre; thi jeg troer vel ikke, at dette Forslag — thi det er i sig selv Ingen- ting —, men at en forstandig Maade at behandle denne Sag paa kunde føre til et gavnligt Resultat. Jeg har i saamange Aar beskæftiget mig med denne Sag, at jeg er overbevist om at have tænkt mig alvorlig ind deri; men jeg har ikke, det tilstaaer jeg ærligt, Tillid nok til det ærede Medlem, til at jeg skulde betragte ham som berettiget til at bringe et saa vigtigt og gennemgribende Forslag ind paa en saa ubeleilig Tid.

Winther: En af de Urigtgheder, som bleve anførte af den ærede Forslagsstiller, er allerede bleven tilbagevist og berigtiget af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); men i Sandhedens Interesse finder jeg det dog rigtigt ogsaa at fuldstændiggjøre en Udtalelse, som den ærede Forslagsstiller begyndte, men ikke fuldendte, idet han talte om, hvad Krigsministeren i sin Tid havde udtalt. Jeg erindrer nemlig med Bestemthed, at Krigsministeren paa samme Tid, som han vilde værne om Kongens Ret i den omtalte Henseende, tillige sagde: „hvem i al Verden har tænkt paa at bringe dette i Ud-